

Invázia korčokoidov a prezidentské voľby alebo Prečo nám korčokoidi nesmú vládnuť a čo si o tom myslia niektorí kňazi?

Branislav Michalka

2. apríla 2024 ✚ Politika ✚ Komentár

Po inváziách radičoidov, bezákoidov, čaputoidov a šimečkoidov doľahla dnes na ťažko skúšanú galaxiu invázia korčokoidov. Ich paralyzujúce zbrane – toporná trápnosť, komsomolská euro-křčovitosť a budovateľské nadšenie sfanatizovanej mládeže – kosia mozgové bunky pozemšťanov po tisícoch. Ak niekto aj prežil korčokoládu a korčokuliare, tak ho nakoniec zrejme dorazilo video s lesnou dámou, ktorá so slzami sekulárnej viery v očiach vzlyká a prosí gurua Korčoka o spoločné „selfíčko“. Beda porazeným!

Zdroj: snímka obrazovky/youtube.com

A preto by sme sa my, úbohí katolícki pozemšťania, pokiaľ chceme zažívať aspoň o trochu menej duševných a morálnych šokov, než by nám Prozreteľnosť o týždeň oprávnene nadelila po víťazstve korčokoidov, mali doplať z posledných zvyškov pudu sebazáchovy k volebnej krabici a urobiť niečo na zmiernenie invázie korčokoidov. A to aj vtedy, ak sme si (podobne ako autor tohto článku) mysleli, že miera obapolného kandidátskeho slizu plazenie znemožňuje. Avšak stačil jeden pohľad na radostné tváre korčokoidov, po prvom kole volieb, aby som v rámci zachovania si duševného zdravia zmenil názor.

Úplné alebo nejaké širšie zastavenie invázie samozrejme nie je reálne, pretože korčokoidi, ako aj predchádzajúce voje invazívnych liberálno-pohanských votrelcov do našej kresťanskej civilizácie a kultúry sú len súčasťou globálnej invázie, ktorá nás už takmer pohltila. Tej invázie, ktorej súčasťou, aj keď dočasne euro-exkomunikovanou, je aj tábor peleoidov.

Vzájomné spory a rozdielové nuansy v táboroch znepriatelených votrelcov by nás v konečnom dôsledku nemuseli až tak zaujímať, avšak len dovtedy, kým by sme v rámci svojho prežívania vo svete a putovania do záhrobia, nedokázali z ich sporov niečo získať.

Koho mám na mysli pod pojmom „my“?

Mám na mysli katolíckych kresťanov na Slovensku, odnož pozemšťanov, ktorá už zďaleka nie je taká početná ako by sa z papierov a úradníckych záznamov mohlo zdať. Najlepší obrázok o ich reálnej početnosti si

vytvoríme tak, že zohľadníme viaceré výsledky dlhoročných prieskumov, ktoré ukazujú, že za úplný zákaz umelých potratov na Slovensku je asi 10 % obyvateľov. Vzhľadom na to, že ide o základnú požiadavku katolíckej morálky, ľahko vydedukujeme, že tí „katolíci“, ktorí nemajú problém s umelými potratmi za „určitých“ okolností, tak ako nemajú problémy ani s „registrovanými partnerstvami“ za určitých okolností, či rozvodmi za určitých okolností, asi nebudú až takí úplne katolícki.

Tí nás preto nemusia zaujímať. Dokážu sa nielen ľahko, ale aj radostne prispôbiť vláde korčokoidov, ako sme mali možnosť pozorovať na detinskej, až dementnej radosti členov posádky KDĽ z arómy korčokolád a z vízií korčokuliarov. Nás zaujíma práve tých 10 %, pričom musíme plne pochopiť našu reálnu mocenskú pozíciu, možnosti a okolnosti.

Ilustračný obrázok, zdroj: flickr.com

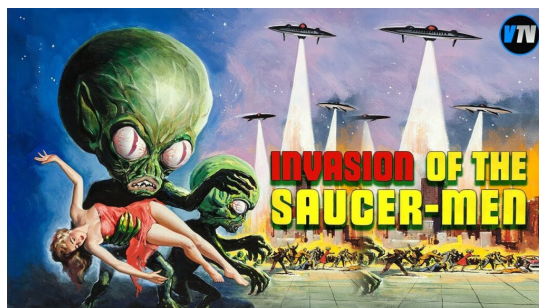
Táto malá skupina pozemšťanov, ktorej mocenský potenciál je veľmi nízky, žije v obnovenom pohanskom svete. Optika tzv. „konzervatívcov“ by rada videla túto skupinu začlenenú do spoločnosti, ako jeden z akordov v sladkej liberálnej symfónii všetkých názorov a náboženstiev. Akord, pravda v ich predstavách inšpirujúci a hecujúci sústredene načúvajúcich a tolerantných nekresťanov k nesmierne podnetnému dialógu, ako inak, ale vždy náležite vykázaný na patričné miesto v kúte, pokiaľ by si opäť nárokoval absolútnu Pravdu.

Už pri elementárnom nahliadnutí do kresťanskej spisby je však zrejmé, že na nič také kresťanstvo v skutočnosti nemôže pristúpiť, a to bez ohľadu na to, aký cirkevný „prispôbovač“ je práve pri moci. Nárok Trojjediného Boha, a teda aj Ním zjaveného náboženstva, na dušu človeka je z pohľadu kresťanstva absolútny, teda neobmedzený a definitívny. Žiadne vykrúcanie a dialektika na tom nič nezmenia.

Z toho plynie, že katolícki kresťania na Slovensku nie sú doplňujúcim akordom v symfónii, ale plavcami na svojej lodi, ktorá sa zmieta v búrke, hádže ju o skaliská, zlyháva jej navigácia a palubu zalieva voda. Za daných okolností cieľom tejto lode nemôže byť zakotvenie v nejakých súčasných prístavoch, ktoré sú už okupované korčokoidmi, či inými votrelcami, ale vedenie kormidla lode tak, aby sa vyšla nárazu na plytčinu a uviaznutiu či stroskotaniu. Naším cieľom je skrátka – minimalizovať pohanské nebezpečenstvo. Na viac z politického hľadiska nemáme.

Analogicky sme na tom podobne ako kresťania v starom Ríme. Nemýľme sa, aj tam boli rôzni „sympatizanti“ kresťanstva, ktorí boli ochotní začleniť ho do pohanskej „symfónie“. Jediné čo im prekážalo, bol fakt, že kresťania si činili nárok na absolútnu Pravdu. Preto ich aj ocajchovali ako „sektu“. Voči ich idei pluralitnej pohanskej harmónie to bola „sekta“, čiže niečo, čo sa vymykalo z rámca ich sveta a odmietalo sa

prispôbiť. Samotná požiadavka absolútneho nároku na Pravdu bola pre Rimanov a antický svet škandalom. Rovnako ako dnes.

Ilustračný obrázok, zdroj: youtube.com

Katolícki kresťania mali politicky v pohanskom svete, vzhľadom na svoje obmedzené možnosti, len niekoľko základných cieľov:

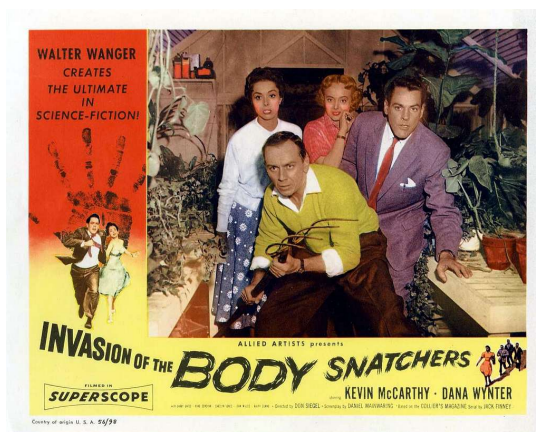
1. spásu duší;
2. zachovanie pravej viery;
3. zachovanie Cirkvi;
4. minimalizovanie potenciálneho nebezpečenstva, duchovného i materiálneho, zo strany nepriateľskej spoločnosti.

Nás zaujíma posledný bod, pretože sa týka aj aktuálnej invázie korčokoidov. Rovnako ako kresťania v Rímskom impériu, ani my nepremýšľame, ktorý je „náš kandidát“. My nemáme „nášho kandidáta“. Všetci vládovia široko ďaleko nespĺňajú ani elementárne kritériá na katolíckeho vládcu. Sme naopak v situácii, keď premýšľame, ktorý vládca je pre nás menej nebezpečný, prípadne pri ktorom pohanskom vládcovi sa domôžeme nejakých úľav. A to bez ohľadu na jeho individuálny morálny profil.

Alebo si niekto robí príliš veľké ilúzie o morálnom profile rímskeho cisára Konštantína Veľkého či franského panovníka Chlodovika I. z dynastie Merovejovcov, ktorým Cirkev vďačí za tak mnoho? Stačí myslím uviesť, že svätý Gregor z Toursu, ktorý si inak nevie dostatočne vo svojej kronike vynachváliť Chlodovika za prijatie pravoverného kresťanstva, následne opisuje jeho charakter tak, že pred nami povstáva postava regulárneho paranoidného gangstra. Avšak za daných okolností, keď každý arián išiel katolíkovi po krku, bol dobrý na odvrátenie bezprostredného nebezpečenstva aj franský grobian Chlodovik a jeho franskí banditi. Nota bene, keď v konečnom dôsledku pýtali menšie dane, než rímski byrokrati.

Pokiaľ si uchováme rovnaký prístup a odstup k súčasným vládcom, bez sentimentálnych uslintaných fráz o našom spoločnom domove, budúcnosti, o nejakom konzervatívnom konzervovaní pohanských sociálnych fekálií, nalakovaných dvakrát do roka štátnou paródiou na kresťanské sviatky, tak naša voľba nebude žiadnou záhadou a nevypočitateľným rébusom.

Ten, ktorý globálnych vládcov irituje, ten, ktorý bude pri presadzovaní LGBT zvrhlostí ťahať politicky za kratší koniec, ten, ktorý sa nebude môcť spoliehať v tejto agende na podporu spolustraníkov, ten, ktorý nemá za sebou celú mašinériu eurobyrokratov a celú americkú ambasádu, ten, ktorý je slabší a nemohúcejší liberál než kandidát korčokoidov, to nie je síce „náš kandidát“, ale je to pre nás – menej nebezpečný vládca.

Ilustračný obrázok, zdroj: picryl.com

A vzhľadom na to, že súčasná pohanská spoločnosť ešte nedospela do štádia, v ktorom odoberie kresťanom hlasovacie právo, čo nie je do budúcnosti vylúčené (veď ako možno ponechať rozhodovanie žvlom, ktoré uznávajú netolerantné texty Svätého písma?), tak máme možnosť pribrzdiť korčokoidov aspoň na chvíľu a trochu im skomplikovať situáciu. A aj drobné úľavy potešia, keď ste permanentne vystavený tlaku nepriateľského prostredia.

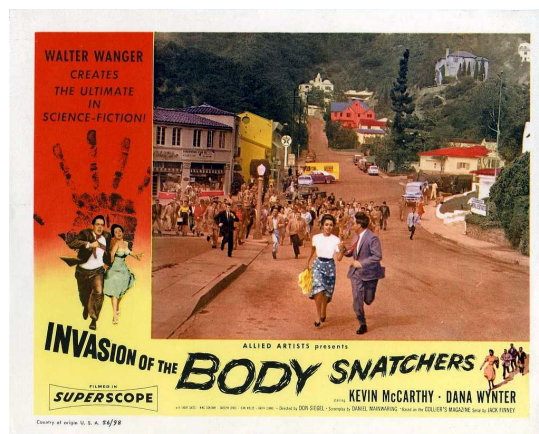
Ohľadom toho, že kandidát korčokoidov môže byť veľkým nebezpečenstvom, sa vyjadrili aj niektorí slovenskí katolícki kňazi. Nie sú to pravda hviezdy liberálnej cirkevnej scény, ani žijúce pochybné inkluzívnosti a ukazovatele na synodálnom putovaní, ale pre pravoverných katolíkov sú to, na rozdiel od iných pastierov, dostatočne vierohodné osoby, ktoré sa osvedčili počas svojej dlhoročnej pastoračnej praxe ako postavy zachovávajúce katolícke morálne učenie.

Dovolím si zacitovať najprv nestora slovenských kňazov tradičnej orientácie, otca Štefana Mordela. Ten sa na adresu nadchádzajúceho kola prezidentských volieb vyjadril nasledovne:

„Neísť k voľbám v druhom kole, znamená podporiť kandidáta progresívcov. Je to racionálne riešenie? To si nemyslím. Do druhého kola treba ísť a dať svoj hlas tomu, kto je bližšie k pravde a dáva predpoklad, že bude chrániť Slovensko pred vojnou, pandémiou a stratou vlastnej suverenity.“

Ďalším kňazom zo spektra pastierov, ktorým nie sú cudzie tradičné hodnoty, je otec Marián Kuffa. Ten na adresu potenciálnej invázie korčokoidov uviedol:

„Kol'ki sa ma pýtajú, aj tu sa ma teraz pýtali, či budem voliť pána Korčoka. Čo? No nebudem ho voliť. Prečo? Jednoduchá odpoveď: Verejne sa postavil proti kresťanským hodnotám. No a v druhom kole? Ani v druhom, ani v treťom, ani v desiatom, ani v tisícim. Ktorý z tých politikov sa postaví proti kresťanským hodnotám – diskvalifikovaný. No nebudem ho voliť.“

Ilustračný obrázok, zdroj: picryl.com

Do tretice, na orientáciu pre tých „konzervatívcov“, ktorí pri pohľade cez ružové (dúhové) korčokuliare a pri degustovaní sladkej korčokolády skutočne vo svojej nevinnosti uverili, že Ivan Korčok je, ako nás presvedčajú členovia posádky KDH „umiernený konzervatívec“. Kňaz a cirkevný právnik Ján Duda na túto tému uviedol:

„Nie, nepovažujem pána Korčoka za konzervatívca. Považujem ho za kandidáta Progresívneho Slovenska, Sasky a žiaľ i KDH.“

Na túto tému bezbrehého „konzervativizmu“ sa vyjadril aj vladyka Milan Chautur:

„KDH nereprezentuje Cirkev, ba mnohokrát ani samotných kresťanov, a to zvlášť vtedy, keď sa názorovo prikláňa k liberálom. ... Preto sa veriaci pri rozhodovaní má riadiť vlastným úsudkom, ktorý vyplýva z jeho vnímania zrejmých hodnotových postojov, ktoré sú aj navonok zjavné.“

A na koniec otec Martin Šafárik, ktorý takto reagoval na propagandistické meme ohľadom prezidentských volieb na facebookovej stránke KDH:

„Odpoviem všetkým naraz, ktorí ste sa ma pýtali na môj názor: Nie, ani podľa mňa, toto nie je názor za nás kresťanov katolíkov. Je to názor p. Majerského a KDH pod jeho vedením.“

Zhrňme si to. To, že korčokoidi sú pre katolíkov nebezpečné nepriateľské živly, to je zrejmé mnohým. A to aj napriek tomu, že kresťanskí kolaboranti spustili kampaň, ktorá sa nám snaží sugerovať, že korčokuliare nie sú dúhové, ale konzervatívne.

Tento pocit sklamaní z „konzervatívnej“ politiky by nás však nemal paralyzovať. Dnes už totiž neexistuje žiadna „konzervatívna“ politika, a preto niet za čím nariekať. Existujú len tieto politiky: nepriateľská voči kresťanstvu, slabá voči kresťanstvu, ľahostajná voči kresťanstvu a mierne pohansky sympatizujúca s kresťanstvom. To je navigácia, v rámci ktorej sa môže pohybovať naša loď. Do prístavu nemôžeme ísť. Tam by nám buď zobrali loď, alebo by ju premaľovali na dúhovo. Musíme sa udržať na hladine rozbúreného mora a plávať. Korčokoidi nás chcú potopiť a majú na to viac prostriedkov, sily a motivácie ako peleoidi. Voľba je teda jasná.

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/invazia-korcokoidov-a-prezidentske-volby-alebo-preco-nam-korcokoidi-nesmu-vladnut-a-co-si-o-tom-myslia-niektori-knazi/>

